Boris Torra i Johnson @oriolguellipuig

Sep 7, 2019 • 21 tweets • oriolguellipuig/status/1170292860563968001

Para conmemorar el 7 de septiembre (que en Cataluña nos gusta conmemorar derrotas), nada mejor que hacer un repaso de la ley debatida aquel día, la ley fundacional de la República. Una norma suprema que abría las puertas a un régimen autoritario y que no hay que olvidar 👇

Es interesante ver que, a pesar de una mención metida con calzador, no se reconoce a Arán el derecho a la secesión ni el de decidir si quiere unirse o no a la nueva República. Su estatus continúa siendo el mismo. No se reconoce derecho a decidir a los territorios.

Article 2. Sobirania nacional

La sobirania de Catalunya rau en el poble de Catalunya, i a l'Aran en el poble aranès, del qual emanen tots els poders de l'Estat.

Article 5. L'Aran

L'Aran manté l'estatut polític, jurídic i lingüístic que li reconeixen les normes vigents en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, inclosa l'organització institucional pròpia.

Otro dato curioso es que las leyes suspendidas o anuladas por el Constitucional no se recuperan automáticamente, sino que requieren de un decreto ley previo.

Article 12. Decrets d'adaptació, modificació i inaplicació del dret vigent

1. El Govern pot dictar les disposicions necessàries per a l'adaptació, modificació i inaplicació del dret local, autonòmic i estatal vigents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, d'acord amb allò que s'estableix en els apartats següents i en el decret llei que els desenvolupi.

2. El Parlament validarà aquestes disposicions quan les normes afectades tinguin rang de llei. En aquests casos la modificació, adaptació o inaplicació adoptarà la forma i el procediment d'aprovació i validació dels decrets llei.

3. Aquests decrets també poden servir per a regular la recuperació de la validesa i l'eficàcia de les normes anteriors a la successió d'ordenaments jurídics anul·lades o suspeses per motius competencials pel Tribunal Constitucional i per la resta de tribunals.

La República provisional, que no tiene fecha concreta de caducidad, es fuertemente presidencialista. Concentra enormes poderes en el presidente de la Generalitat, que es a la vez jefe de Estado y de Gobierno.

Capítol 2. La Presidència

Article 34. Posició institucional

1. El president o presidenta de la Generalitat és el cap de l'Estat i n'assumeix la seva més alta representació.

2. El president o presidenta de la Generalitat dirigeix l'acció de govern.

Las leyes solo son susceptibles de control “constitucional” en lo que afecta a los derechos fundamentales. Pero es que los decretos leyes del Gobierno validados por el Parlamento ¡no son susceptibles de control “constitucional”! Incluso si afectan a derechos fundamentales.

Article 61. El Consell de Garanties Democràtiques

1. El Consell de Garanties Estatutàries passa a anomenar-se Consell de Garanties Democràtiques. Exercirà les funcions de control d'adequació a aquesta Llei dels projectes i proposicions de llei que tramiti el Parlament, i dels decrets legislatius aprovats pel Govern.

2. Els dictàmens tindran caràcter vinculant en relació amb els projectes i proposicions de llei que desenvolupin o afectin drets reconeguts en aquesta Llei.

3. La composició i el funcionament del Consell de Garanties Democràtiques es regeix per allò establert a l'art. 77 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i la normativa de desenvolupament.

Article 32. Decret llei

1. En cas d'una necessitat extraordinària i urgent, el Govern pot dictar disposicions legislatives provisionals sota la forma de decret llei.

2. No poden ser objecte de decret llei, la reforma d'aquesta Llei, la regulació del procés constituent, la Constitució de Catalunya, el pressupost i la llei electoral.

3. Els decrets llei resten derogats si en el termini de trenta dies des de la seva promulgació no són validats pel Parlament.

4. El Parlament pot tramitar els decrets llei com a projectes de llei pel procediment d'urgència, dins el termini que fixa l'apartat 3.

5. Els decrets lleis no són susceptibles de control per part del Consell de Garanties Democràtiques.

Esto quiere decir que el único control de las normas se efectuaría sobre lo tocante a los derechos fundamentales y, en el caso de los decretos leyes, solo por el cauce del amparo constitucional (al que solo pueden acceder los afectados directamente en un procedimiento judicial).

> 2. La Sala Superior de Garanties té competència per a conèixer:
>
> Els recursos d'empara dels drets fonamentals.
>
> Els conflictes de jurisdicció entre òrgans judicials i l'administració i entre ordres jurisdiccionals.
>
> Les impugnacions especials de reexamen que regula l'apartat 3 d'aquest article.
>
> Els recursos electorals.
>
> La resta d'assumptes que li atribueixi la normativa que desenvolupi aquesta Llei.
>
> 3. Les resolucions fermes de qualsevol òrgan judicial que siguin contràries a aquesta Llei poden ser impugnades a fi de ser reexaminades per aquest motiu directament per les parts, en el termini de dos mesos, o pel Ministeri Fiscal, en el termini de quatre mesos, davant la Sala Superior de Garanties. Aquesta impugnació es tramita amb caràcter urgent d'acord amb l'article 514 de la Llei d'Enjudiciament Civil, llevat de la vista, que la Sala pot convocar facultativament.
>
> Si la Sala estima el reexamen, dicta sentència sobre el fons. Excepcionalment, pot retornar les actuacions al tribunal del qual procedeixen perquè dicti nova resolució d'acord amb el que disposa la sentència de la Sala Superior de Garanties.
>
> La Sala Superior de Garanties pot adoptar mesures cautelars, inclosa la suspensió de la resolució impugnada, d'ofici o a instància de les parts o del Ministeri Fiscal.
>
> 4. La Sala Superior de Garanties pot inadmetre a tràmit qualsevol assumpte que se li sotmeti en virtut de les competències indicades a les lletres a i c de l'apartat 2 d'aquest article si no té la suficient transcendència jurídica o social.

En conclusión, buena parte de la estructura “constitucional” del Estado queda al albur de una mayoría simple del Parlamento. El resto de la estructura (TODO) queda al albur de la

mayoría absoluta. “Curiosamente”, las mayorías que tenían los independentistas en ese Parlament.

> *Disposició final primera. Reforma de la llei de transitorietat jurídica i fundacional de la República*
>
> Aquesta Llei es pot reformar, sempre que s'indiqui de manera expressa aquesta circumstància a la llei que introdueix la reforma, amb el vot favorable de la majoria absoluta de membres del Parlament.

Piénsese, por ejemplo, que la declaración de los estados de alarma, excepción y sitio (amparados en la ley bajo la expresión “estados de emergencia”), que restringen derechos constitucionales, no serían susceptibles de control por un tribunal constitucional.

> *Article 28. Estats d'emergència*
>
> Quan es donin les circumstàncies excepcionals previstes a la normativa vigent a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les institucions homòlogues de la Generalitat poden declarar, en els mateixos termes i condicions, els estats d'emergència previstos a la normativa referida.

En la cúspide de este sistema de abierta arbitrariedad se sitúa, en la fase de elaboración de la Constitución, los plenos poderes de la Asamblea Constituyente, que se ejercen sin mayorías cualificadas y que no están limitados siquiera por los derechos fundamentales.

Article 88. L'Assemblea constituent

1. Acabat el procés participatiu, el President o presidenta de la República dissol el Parlament i convoca eleccions constituents. L'Assemblea constituent es compon del mateix nombre de membres que el Parlament dissolt. S'elegeixen seguint el règim electoral ordinari.

2. L'Assemblea constituent disposa de plens poders per a redactar una proposta de Constitució, la qual s'ha d'aprovar per majoria de 3/5 dels membres del Ple en votació final sobre el conjunt del text. Si no s'assoleix aquesta majoria, en la segona votació és suficient la majoria absoluta; si no s'obté se segueix deliberant i sotmetent a votació noves propostes fins assolir-la. Cap de les decisions de l'Assemblea constituent, en exercici del poder constituent, seran susceptibles de control, suspensió o impugnació per cap altre poder, jutjat o tribunal.

3. L'Assemblea constituent es regeix pel que disposa aquesta Llei i, supletòriament, pel que disposa el Reglament del Parlament de Catalunya.

4. L'Assemblea constituent assumeix la resta de les funcions, facultats i obligacions del Parlament, inclosa l'elecció del president o presidenta de la República, d'acord amb el que disposa aquesta Llei.

Hay que recordar, como dice @RobertNus, que en el actual Estado de Derecho, no se puede legislar por decreto ley sobre derechos fundamentales ni sobre instituciones del Estado, cosa que sí podría hacerse en la República Transitoria de Cataluña.

Junto con esta puerta abierta a la arbitrariedad del sistema institucional, otros dos puntos escandalosamente peligrosos de la ley son el poder judicial y la administración electoral. Veamos.

En las juntas electorales actuales, la mayoría de los miembros son jueces elegidos por sorteo. En cambio, en las sindicaturas de la República Transitoria la mayoría la forman juristas y politólogos elegidos por el Parlamento y las sindicaturas se pueden reunir sin juez alguno.

Article 46. Composició de la Sindicatura Electoral de Catalunya

1. La Sindicatura Electoral de Catalunya està integrada per set membres, elegits pel Parlament per majoria absoluta. Cinc han de ser juristes o politòlegs experts en processos electorals i de participació ciutadana i dos jutges. La majoria de membres experts han de ser juristes.

2. La Sindicatura Electoral de Catalunya podrà requerir la participació en les seves reunions, amb veu però sense vot, del director de l'Oficina del Cens Electoral de Catalunya o de la persona que el representi.

3. El secretari de la Sindicatura Electoral de Catalunya serà el Secretari General del Parlament de Catalunya, o el lletrat en qui delegui, el qual participa en les deliberacions amb veu però sense vot i coordina els mitjans personals i materials que el Parlament posa a disposició de la Sindicatura Electoral de Catalunya per l'exercici de les seves funcions.

Article 49. Les Sindicatures Electorals Comarcals

1. Les Sindicatures Electorals Comarcals són òrgans temporals integrats per cinc vocals. Quatre han de ser juristes o politòlegs de prestigi experts en processos electorals i de participació ciutadana; un ha de ser jutge. En qualsevol cas, la majoria de membres experts han de ser juristes. La Sindicatura Electoral de Catalunya designarà els vocals a partir d'un llistat de candidats amb caràcter voluntari que acreditin coneixements i experiència en matèria electoral.

2. La Sindicatura Electoral de Catalunya nomenarà d'entre els vocals aquell que realitzarà les funcions de president de les respectives Sindicatures Electorals Comarcals, amb la denominació de Síndic Electoral Comarcal.

3. El secretari de cada Sindicatura Electoral Comarcal serà el secretari del Consell Comarcal corresponent, i assistirà a les reunions amb veu i sense vot. La seu de cada Sindicatura Electoral Comarcal serà la seu del Consell Comarcal corresponent, sens perjudici que puguin reunir-se en altres llocs de la comarca corresponent.

Article 53. Funcionament de les Sindicatures Electorals

1. La convocatòria de les sessions constitutives de les Sindicatures Electorals Comarcals i d'Aran es fa pels seus secretaris, seguint les indicacions de la Sindicatura Electoral de Catalunya.

2. Les Sindicatures Electorals es consideraran constituïdes amb 5 vocals en el cas de la Sindicatura Electoral de Catalunya i de 3 en les Sindicatures Electorals Comarcals i d'Aran.

3. Correspondrà als secretaris l'acompliment de les funcions que als mateixos atribueix la Llei de procediment administratiu en relació als òrgans col·legiats.

En el caso de las sindicaturas electorales comarcales, los miembros los elige la sindicatura central de entre una lista de candidatos voluntarios.

Article 49. Les Sindicatures Electorals Comarcals

1. Les Sindicatures Electorals Comarcals són òrgans temporals integrats per cinc vocals. Quatre han de ser juristes o politòlegs de prestigi experts en processos electorals i de participació ciutadana; un ha de ser jutge. En qualsevol cas, la majoria de membres experts han de ser juristes. La Sindicatura Electoral de Catalunya designarà els vocals a partir d'un llistat de candidats amb caràcter voluntari que acreditin coneixements i experiència en matèria electoral.

2. La Sindicatura Electoral de Catalunya nomenarà d'entre els vocals aquell que realitzarà les funcions de president de les respectives Sindicatures Electorals Comarcals, amb la denominació de Síndic Electoral Comarcal.

3. El secretari de cada Sindicatura Electoral Comarcal serà el secretari del Consell Comarcal corresponent, i assistirà a les reunions amb veu i sense vot. La seu de cada Sindicatura Electoral Comarcal serà la seu del Consell Comarcal corresponent, sens perjudici que puguin reunir-se en altres llocs de la comarca corresponent.

¿Qué quiere decir esto? Que el control de las juntas electorales pasaría directamente al poder político.

Eso sí, los cargos de las mesas electorales no pueden ser ocupados por voluntarios, como sí ocurrió el 1-O. En la nueva República el 1-O no sería un referéndum válido.

Article 56. Les meses electorals

1. La mesa electoral està formada per un president i dos vocals.

2. En el supòsit de concurrència d'eleccions, la mesa electoral és comuna per a totes elles.

3. La formació de la meses correspon a la Oficina del Cens Electoral de Catalunya, sota la supervisió de la Sindicatura Electoral de Catalunya.

4. El president i els vocals de cada mesa són designats per sorteig públic entre la totalitat de les persones censades en la secció corresponent, que siguin menors de seixanta-cinc anys i que sàpiguen llegir i escriure. El president haurà de tenir el títol de batxiller o el de formació professional de segon grau, o subsidiàriament el de graduat escolar o equivalent.

5. Es procedeix de la mateixa forma al nomenament de dos suplents per a cadascun dels membres de la mesa.

6. Els sorteigs abans esmentats es realitzaran entre els dies cinquè i novè posteriors a la convocatòria.

7. Els càrrecs de president i vocal de les meses electorals són obligatoris. No poden ser ocupats per qui es presenti com a candidat.

8. La designació com a president i vocal de les meses electorals ha de ser notificada als interessats en el termini de dos dies. Amb la notificació es lliurarà als membres de les meses un manual d'instruccions sobre les seves funcions supervisat i aprovat per la Sindicatura Electoral de Catalunya.

Vayamos ahora al poder judicial. El gobierno del poder judicial queda confiado fundamentalmente a una Comisión en la que el poder ejecutivo ocupa la mitad d los puestos. La otra mitad la elige una sala del Supremo cuyos miembros son elegidos por el Parlamento y la propia Comisión

Article 70. El govern del poder judicial

Mentre no s'aprovi la Constitució, el govern del poder judicial és exercit, en els termes que s'estableixen en els articles següents, per la Sala de Govern del Tribunal Suprem i per una Comissió Mixta formada paritàriament per la Sala de Govern del Tribunal Suprem i el Govern de la Generalitat.

Article 72. La Comissió Mixta

1. La Comissió Mixta de la Sala de Govern del Tribunal Suprem i del Govern de Catalunya està formada pel president o presidenta del Tribunal Suprem, que la presideix, pel conseller o consellera amb competència en l'àmbit de justícia del Govern de la Generalitat, que n'exerceix la vicepresidència, per quatre membres de la Sala de Govern, designats per ella mateixa, i per quatre persones designades pel Govern.

2. La Comissió Mixta exerceix les funcions següents:

Proposar el nomenament del president o presidenta del Tribunal Suprem entre juristes de reconeguda competència, amb més de vint anys d'exercici professional.

Proposar el nomenament dels presidents de les Sales Civil, Penal, Contenciosa Administrativa i Social del Tribunal Suprem i dels presidents de les audiències provincials.

Participar en els processos selectius de jutges i magistrats, en els termes que fixi la llei.

Establir els programes de formació i perfeccionament judicials.

Publicar oficialment les sentències i altres resolucions judicials.

Regular i gestionar l'Escola Judicial o l'òrgan que assumeixi aquesta funció.

Regular i gestionar el centre responsable de la documentació judicial.

Exercir la potestat reglamentària en matèria d'especialització dels òrgans judicials i d'actuació dels òrgans judicials en l'àmbit de la cooperació judicial interna i internacional.

Establir els estàndards tècnics informàtics i de comunicació judicial.

Establir els sistemes d'organització i de mesurament del treball dels òrgans judicials.

Les altres que li atribueixi aquesta Llei i la normativa que la desenvolupi.

Es decir, el gobierno del poder judicial queda en las manos del poder ejecutivo. Y esta situación, sin fecha de caducidad en la ley.

Otro punto oscuro es el relativo al proceso constituyente. La Asamblea no tiene limitación temporal y (llamativamente) está políticamente vinculada, al margen de los resultados electorales, por un proceso de tipo corporativo anterior controlado por el Gobierno y el Parlamento.

Article 87. Procés participatiu

1. El Parlament emparará les diferents fases del procés, vetllant pel desplegament de la fase participativa que tindrà lloc durant els sis mesos posteriors a la proclamació dels resultats del referèndum. Aquesta constarà d'un procés deliberatiu a nivell sectorial i territorial, i la subsegüent convocatòria d'un Fòrum Social Constituent format per representants de la societat civil i dels partits polítics.

2. El Govern crearà un Consell assessor format per experts acadèmics, a nivell nacional i internacional, per tal d'assessorar en la fase deliberativa constituent liderat per la societat civil organitzada.

3. El Fòrum Social Constituent, recollint els debats de la fase deliberativa, ha de debatre i formular un conjunt de preguntes sobre els principis i qüestions generals de la futura Constitució, que hauran d'ésser resoltes per la ciutadania mitjançant un procés de participació ciutadana. El resultat d'aquesta participació ciutadana constituirà un mandat que vincula políticament l'Assemblea constituent, la qual els articula jurídicament i, si cal, els harmonitza i sistematitza.

Habría muchos puntos más a tratar, como la indefinición de lo que depende de la UE y del nuevo Estado restospañol (básico para comprender plenamente el acceso a la nacionalidad). Pero por de pronto se limita el sufragio y no se da nacionalidad a quien antes no tuviera la española

Article 26. Drets i deures de les persones estrangeres

1. Les persones estrangeres a Catalunya tenen els mateixos drets i deures que les persones amb nacionalitat catalana en els termes que estableixi la llei. La no possessió de la nacionalitat catalana no impedeix l'accés, l'exercici ni la justiciabilitat dels drets.

2. El dret de sufragi queda reservat a les persones amb nacionalitat catalana, llevat que s'estengui a determinades persones estrangeres mitjançant una llei o un tractat internacional.

Recordar por último que, absolutamente todo, TODO, podría ser modificado por la mayoría absoluta de un parlamento escogido para legislar sobre aspectos definidos y limitados. La misma mayoría que aprobaba la ley se arrogaba TODO (y repito porque es heavy: TODO) el poder.

Disposició final primera. Reforma de la llei de transitorietat jurídica i fundacional de la República

Aquesta Llei es pot reformar, sempre que s'indiqui de manera expressa aquesta circumstància a la llei que introdueix la reforma, amb el vot favorable de la majoria absoluta de membres del Parlament.

Por concluir: la ley aprobada hace dos años facultaba a la mayoría no cualificada que la aprobó para convertir a Cataluña en cualquier régimen político, sin blindar la protección de los derechos fundamentales, sin establecer mayorías cualificadas y sin límites temporales totales.

...